

וְאִיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה גָּנִיו בְּגִזּוֹת, אִיהִי מְנַרְתָּא דִּילִיָּה,
 וּמְנַרְתַּת הַמָּאֹר מֵהָהוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ו כג) וְתוֹרָה
 אֹר, וְאִיהִי נֵר דְדָלִיק קְדָמֵיהּ, כְּמָה דְאֶתְ
 אָמַר (ויקרא כד ב) לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד, וְאִיהִי בֵּית שְׁבַע
 מְנַרְתָּא כְּלִילָא מְשַׁבְּעָה בּוֹצִינִין, אִיהִי נֵר לְגַבֵּיהּ
 מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, וְאִיהוּ אֹר לְגַבֵּיהּ מִסְטָרָא
 דִּימִינָא, וְעַל תְּרוּיָהוּ אֶתְמַר (משלי ו כג) כִּי נֵר מְצֻנָה
 וְתוֹרָה אֹר.

אִיהִי קְדוּשִׁין דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, בְּגִין
 דְקְדוּשָׁה מִסְטָרָא דְלוּיִם, כְּמָה דְאֶתְ אָמַר
 וְקַדְשֵׁת אֶת הַלוּיִם, וְעֲלָה אֶתְמַר תְּהֵא לִי מְקוֹדֶשֶׁת
 בְּטַבַּעַת זֹאת, וְאִיהִי בְרָכָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דִּימִינָא,
 דְאִיהִי כְּהוֹנָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר ו כג) כֹּה
 תְּבָרְכוּ אֶת פְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

נֵר מְצֻנָה וְתוֹרָה אֹר.
 הִיא הַקְדוּשִׁין שְׁלוֹ מְצַד הַשְּׁמָאֲלָא, מִשּׁוּם
 שְׁקִדְשָׁה מְצַד הַלוּיִם, כְּמֹ שְׁנַאֲמַר
 וְקַדְשֵׁת אֶת הַלוּיִם, וְעֲלָה נְאֻמַּר תְּהֵא לִי
 מְקַדְשֵׁת בְּטַבַּעַת זֹו, וְהִיא הַבְּרָכָה שְׁלוֹ
 מְצַד הַיְמִין, שְׁהִיא כְּהוֹנָה, וְהוּ שְׁכַתוּב כֹּה
 תְּבָרְכוּ אֶת פְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהוּא סֵפֶר תּוֹרָה גָּנִיו בְּתוֹכָהּ, הִיא מְנַרְתָּה
 שְׁלוֹ, וּמְנַרְתַּת הַמָּאֹר מֵאוּתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו
 וְתוֹרָה אֹר, וְהִיא נֵר שְׁדוּלֵק לְפָנָיו, כְּמֹ
 שְׁנַאֲמַר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד, וְהִיא בֵּית
 שְׁבַע, הַמְנַרְתָּה הַכְּלוּלָה מְשַׁבְּעָה גְרוּת,
 הִיא נֵר אֲצִלוֹ מְצַד הַשְּׁמָאֲלָא, וְהוּא אֹר
 אֲצִלָּה מְצַד הַיְמִין, וְעַל שְׁנֵיהֶם נְאֻמַּר כִּי

וְאֶת־קְרִיאַת פְּלָה דִּילִיָּה מְסֻטָּרָא דְצַדִּיק דְאִיהוּ
 כ"ל, וְדָא אִיהוּ כַל"ה, כ"ל ה', בְּגִין
 דְאִיהוּ בְרִית דְאֶחִיד בְּתַרְוֵייהוּ, וּמְסֻטָּרָא דְצַדִּיק
 אִיהוּ יְחֻוד דִּילָהּ, דְאִיהוּ קוּצָא דְאֵת ד' מִן אַחַד,
 דְקָשִׁיר בֵּין א"ח וּבֵין ד', וְאִיהִי צְלוּתָא דִּילִיָּה
 מְסֻטָּרָא דְחֵי עֲלָמִין, דְאִיהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְצְלוּתָא.

אִיהִי אֹזַת דְשַׁבְּתוֹת וְיָמִין טָבִין, שַׁבְּת אִיהִי כְּלָל
 דְתַלְת אַבְהָן, בְּגִין דְאִיהִי בַת כְּלִילָא בְתַלְת
 עֲנָפֵי אַבְהָן דְאִינוּן ש, אִיהִי תַחֻום דִּילִיָּה וְאִיהִי
 רְשׁוּת דִּילִיָּה, רְשׁוּת הַיְחִיד דְנִגְבְּהוּ עֶשְׂרָה, וְדָא יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ אַרְבַּעָה דְאִינוּן יְהו"ה, אִיהוּ
 עִירוּב דִּילָהּ מְסֻטָּרָא דִימִינָא וּשְׁמַאלָא, דְאִינוּן ע"ב
 רִי"ו דְהֵינּוּ חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְאִיהִי עַרְבִית דִּילִיָּה
 עִיבוֹר דִּילִיָּה.

לשון הקודש

משום שהיא בת כלולה בשלשת ענפי
 האבות שהם ש, היא התחום שלו והיא
 הרשות שלו, רשות היחיד שנגבהו
 עשרה, וזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו
 ארבעה שהם יהו"ה, הוא הערוב שלה
 מצד ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו, שהינו
 חסד וגבורה, והיא ערבית שלו, העבור
 שלו.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק שהוא
 כ"ל, וזהו כל"ה, כ"ל ה', משום שהוא
 הברית שאוחז בשניהם, ומצד הצדיק
 הוא היחוד שלה, שהוא קוץ של האות
 ד' מן אחד, שקושר בין א"ח לבין ד',
 והיא תפלה שלו מצד ח"י העולמים,
 שהוא שמונה עשרה ברכות התפלה.
 היא אות של שבתות וימים טובים,
 שבת היא הפלל של שלשת האבות,

אֵיִהי טְלִית דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבָה אֶתְעַטְפָּה
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמָה דְאַתְ אָמַר (תהלים
 קד ב) עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה, וְאֵיִהי צִיצִית דְּצַדִּיק דְּאִיהוּ
 עָנִי בְּגָלוּתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם קב א) תִּפְלָה לְעָנִי
 כִּי יַעֲטֶפֶה, עָנִי וְדַאי, דְּבִיה אֶתְעַטְפָּה, בְּגִין דְּאֵיִהי
 כְּסוּתָה לְבַדָּה הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), דָּא
 מְשַׁבָּא דְתַפְּלִי, דְאַתְמַר בְּהוֹן (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם.

אַרְבַּע בְּתֵי דְרִישָׁא אֵינּוֹן אַהִי"ה, אַרְבַּע פְּרָשְׁיִין
 דְּאֵינּוֹן קֳדָשׁ לִי (שמות יג ב), וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ
 (שם יא), שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו ד), וְהָיָה אִם שָׁמַעַ (שם יא
 ג), דָּא יְהו"ה, אַרְבַּעָה בְּתֵי דִיד דָּא אַדְנִי, אַרְבַּעָה
 פְּרָשְׁיִין דָּא יְהו"ה, וּבְהוֹן מ"ב אֲזַכְרוֹת בְּתַמְנִיָּא
 פְּרָשְׁיִין, דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים סה יח) אַדְנִי בָם, דָּא
 אִיהוּ כִּי הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), וְאֵיִהי תִכְלַת

לשון הקודש

בְּתָנּוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם.

אַרְבַּעַת בְּתֵי הָרֵאשׁ הֵם אַהִי"ה, אַרְבַּע
 פְּרָשְׁיִין שְׁהוֹן קֳדָשׁ לִי, וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ,
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה אִם שָׁמַעַ, זֶה יְהו"ה.
 אַרְבַּעַת בְּתֵי הַיָּד זֶה אַדְנִי, אַרְבַּע
 פְּרָשְׁיִין זֶה יְהו"ה, וּבְהֵם מ"ב אֲזַכְרוֹת
 בְּשִׁמּוֹנָה פְּרָשְׁיִין, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם אַדְנִי
 בָם, זֶהוּ כִּי הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, וְהִיא

הִיא טְלִית שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָה
 מִתְעַטֵּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה, וְהִיא צִיצִית שֶׁל
 צַדִּיק שֶׁהוּא עָנִי בְּגָלוּת. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲטֶפֶה, עָנִי וְדַאי, שְׁבוּ
 מִתְעַטֵּף, מִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּסוּתָה לְבַדָּה הִיא
 שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, זֶה עוֹר הַתַּפְּלִין, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ

שְׁבַעֲצִיזִית, אִיהִי סוּד הַיְבוּם, יִבְמָה דִּילִיה בְּגִלוּתָא,
 י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (ד' טו נ"א) תִּלְת גְּלֻגּוּלִין דִּילָה אִינוּן
 תִּלְת אֲבָהִין, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמַר (אִיּוֹב ל'ג כ"ט) הֵן כָּל אֵלֵה
 יִפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, אִיהִי יִשׁוּעָה
 דִּילִיה, גְּאוּלָּה דִּילִיה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לִית
 לִיה רְשׁוּתָא לְאַפְקָא מִן גְּלוּתָא, עַד דְּאִיהִי נִפְקַת
 עֲמִיה, הִיא נְבוּאָה דִּילִיה, נְבוּאָה כְּלִילָא שִׁית דְּרִגִין
 מְסֻטְרָא דָּאֵת ו' דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהִי
 חֲלוּם אֶחָד מִשְׁתִּין בְּנְבוּאָה, וְמֵאִי שְׁתִּין אֶלָּא לִית
 שִׁיב"ה (נ"א שִׁינָה) פְּחוּתָה מִשְׁתִּין, וְדָא יִשְׂרָאֵל סְבָא,
 דְּסָלִיק בְּאֵת ו' שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר דְּאִיהִי שְׁתִּין.

וְאִיהִי יִרְאָה מְסֻטְרָא דְּשִׁמְאֵלָא, אֲהֲבָה מְסֻטְרָא
 דִּימִינָא, וְאִיהִי תוֹרָה מְסֻטְרָא דְּעֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהִי אֲנָכִי מְסֻטְרָא דְּאִימָא עֲלָאָה

לשון הקודש

דְּרִגּוֹת מַצֵּד שֶׁל הָאֹת ו' שֶׁהִיא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, וְהִיא חֲלוּם אֶחָד מִשְׁשִׁים שֶׁל
 נְבוּאָה, וּמָה זֶה שְׁשִׁים? אֶלָּא אֵין שִׁיב"ה
 (שְׁנָה) פְּחוּתָה מִשְׁשִׁים, וְזֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא
 שֶׁעוֹלָה בָּאוֹת ו', שֶׁשׁ פְּעַמִּים עֶשֶׂר שֶׁהוּא
 שְׁשִׁים.

וְהִיא יִרְאָה מַצֵּד הַשְּׁמָאֵל, אֲהֲבָה מַצֵּד
 הַיְמִין, וְהִיא תוֹרָה מַצֵּד הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 וְהִיא אֲנָכִי מַצֵּד הָאֵם הַעֲלִינָה שֶׁאֲחַזְזָה

תְּכַלֵּת שְׁבַעֲצִיזִית, הִיא סוּד הַיְבוּם,
 הַיְבֻמָּה שְׁלוֹ בְּגִלוּת, י"ב מ"ה ב"י מ"ה,
 שְׁלֹשֶׁת הַגְּלֻגּוּלִים שְׁלָה הֵם שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, שֶׁעֲלִייהֶם נֹאמַר הֵן כָּל אֵלֵה
 יִפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, הִיא
 הַיִּשׁוּעָה שְׁלוֹ, הַגְּאֻלָּה שְׁלוֹ, מִשׁוּם
 שֶׁהַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ רְשׁוּת לַעֲצֹת
 מִן הַגְּלוּת עַד שֶׁהִיא יוֹצֵאת עִמוֹ, הִיא
 הַנְּבוּאָה שְׁלוֹ, הַנְּבוּאָה כְּלוּלָה שֶׁשׁ

דאחידא בימינא, בגין דאנכי איהו כס"א בחושבן,
 ואתמר ביה (ישעיה טז ה) והוכן בתחד פסא, ועלה
 אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני,
 מסטרא דסמאל ונחש דאינון אלהים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה
 מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה פרוסה
 מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא
 דימינא, בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים, ובגין
 דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה
 באת ו' מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

ואיהי שבעות מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
 שבעה שבעות ודאי אית בהון שבע
 שבתות, ובהון מ"ט יומין, בחושבן מ"ט אתון
 דקריאת שמע, דאינון שמע ישראל וכו', פרוד שם
 וכו', ביומא דתמשין שריא שכינתא עלאה בה,

לשון הקודש

משום שצד הצפון אינו שלם, ומשום זה
 מצפון תפתח הרעה, והיא (מצה) מצוה
 באות ו' מצד העמוד האמצעי.

והיא שבעות מצד העמוד האמצעי,
 שבעה שבעות ודאי יש בהם שבע
 שבתות, ובהם ארבעים ותשעה ימים
 בחשבון ארבעים ותשע האותיות של
 קריאת שמע, שהן שמע ישראל וכו'

בגמין, משום שאנכי הוא כס"א
 בחשבון, ונאמר בו והוכן בתחד פסא,
 ועליה נאמר לא יהיה אלהים אחרים על
 פני, מהצד של סמאל ונחש, שהם
 אלהים אחרים.

והיא פסח מצד הימין, והיא ראש השנה
 מצד השמאל, והיא מצה פרוסה מצד
 השמאל, והיא מצה שלמה מצד הימין,

וְאֶתְקַרְיֵאת מִתַּן תּוֹרָה, וְעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ
 תּוֹרָה דְאֶתְיִהִיבַת בְּחַמְשֵׁין יוֹמִין דְּשָׁבוּעוֹת, וְעֵלְיָה
 אֶתְמַר בֶּן חַמְשִׁים לְזַקְנָה (נ"א לְבִינָה), בְּהֵיא דְאֶתְמַר
 בָּהּ כִּי זַקְנָה אֶמְדָּה, וְעֵלָה אֶתְמַר (משלי ב ג) כִּי אִם
 לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְּאִיהִי ה' וְסִלְקָא בְּאֵת י'
 לְחַמְשֵׁין חָמֵשׁ זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְעֵלָה אֶתְמַר בֶּן חַמְשִׁים
 לְזַקְנָה, בְּהֵיא דְאֶתְמַר (שם כג כב) אֵל תְּבוּזוּ כִּי זַקְנָה
 אֶמְדָּה, (ו' בן י"ה).

וְזְמַנִּין אֶתְקַרְיֵאת ׀ סְתִימָא, וְאֶתְמַר בָּהּ בֶּן
 אַרְבָּעִים לְבִינָה, (כד לֹא אִיהִי) בְּשׁוֹתָפָא דְאֵת
 י' אֶתְקַרְיֵאת אַרְבָּעִים, וְאִיהִי עֲלֵמָא דְאֵתִי דְלִית
 בִּיהּ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְכַד סָלִיק מִשָּׁה לְגַבְהָ אֶתְמַר
 בִּיהּ (שמות כד יח) וַיְהִי מִשָּׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה וְגוֹמֵר.

לשון הקודש

לְזַקְנָה, בְּאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר אֵל תְּבוּזוּ כִּי זַקְנָה
 אֶמְדָּה, (ו' בן י"ה).
 וְלְפַעְמִים נִקְרָאת ׀ סְתוּמָה, וְנֶאֱמַר בָּהּ
 בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, (בְּשִׁאִינָה) בְּשִׁתּוֹפּוֹת שֶׁל
 הָאוֹת י' נִקְרָאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם
 הַבָּא שְׂאִין בּוּ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּבְשִׁעוֹלָה
 מִשָּׁה אֵלֶיהָ, נֶאֱמַר בּוּ וַיְהִי מִשָּׁה בָּהָר
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

כְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ'. בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרָה
 הַשְּׂבִינָה הָעֲלִיּוֹנָה בָּהּ, וְנִקְרָאת מִתַּן
 תּוֹרָה, וְהָעִמּוּד הָאִמְצָעִי הוּא תּוֹרָה
 שְׁנַתְנָה בְּחַמְשִׁים הַיָּמִים שֶׁל שָׁבוּעוֹת,
 וְעֵלְיוּ נֶאֱמַר בֶּן חַמְשִׁים לְזַקְנָה (לְבִינָה),
 בְּאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בָּהּ כִּי זַקְנָה אֶמְדָּה, וְעֵלְיָה
 נֶאֱמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשׁוּם שֶׁהִיא
 ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחַמְשִׁים, חָמֵשׁ
 פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְעֵלְיָה נֶאֱמַר בֶּן חַמְשִׁים

מִתַּן תּוֹרָה דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, וְעָלָה אֶתְמַר
 יִשְׁמַח מוֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּאִיהִי
 דִּוְנָמָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם
 מִלָּא שְׁבַע זֹאת וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֶת זֹאת (בראשית כט כז),
 מִלָּא שְׁבוּעַ זֹאת דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, (מִלָּא שְׁבוּעַ ה'ִ
 מִלָּא י"ה), דְּאֶתְמַר בֵּיה (שמות יז טז) כִּי יָד עַל פִּ"ס י"ה,
 וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֶת זֹאת דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה ה'
 זְעִירָא, מִלָּא דְכֻלָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה דָּא ו', אִיהוּ
 מִלָּא י"ה לְעִילָא, דְּאִיהִי מְלִיאָ"ה אֱלֹהִים, וְעָלָה
 אֶתְמַר (רות א כא) אֲנִי מְלִאָה הֲלַכְתִּי, מְלִאָה הֲלַכְתִּי
 לְטוֹרָא דְסִינֵי, וּבְגִלּוֹתָא רִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהו"ה (שם)
 וְאִיהוּ מִלָּא ה', וּבָה (ג"א ובידה) (תהלים קד כד) מְלִאָה

הָאֶרְצַן קִנְיָנָךְ.

וּשְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי סוּפָ"ה, כ"ו ה"ס, דְּאִיהִי
 יְהו"ה אֲדִנִי, כְּלִילָא מִתְרִין שְׁמָהָן,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

מִלָּא שְׁהַבֵּל עֲלִיוְנָה וְתַתְּוֹנָה זו ו', הוּא
 מִלָּא י"ה לְמַעְלָה, שְׁהִיא מְלִיאָ"ה
 אֱלֹהִים, וְעָלִיָּה נְאָמַר אֲנִי מְלִאָה הֲלַכְתִּי,
 מְלִאָה הֲלַכְתִּי לְהַר סִינֵי, וּבְגִלּוֹת רִיקָם
 הֵשִׁיבֵנִי יְהו"ה, וְהוּא מְלִאָה ה', וּבָה (ובו)
 מְלִאָה הָאֶרְצַן קִנְיָנָךְ.

וּשְׂכִינְתָּה הַתַּתְּוֹנָה הִיא סוּפָ"ה, כ"ו
 ה"ס, שְׁהִיא יְהו"ה אֲדִנִי, כְּלִילָה מְשֻׁנֵי

מִתַּן תּוֹרָה זו שְׂכִינְתָּה תַתְּוֹנָה, וְעָלִיָּה
 נְאָמַר יִשְׁמַח מוֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, מִשּׁוּם
 שְׁהִיא דְנָמָא שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמְצָעִי, וְעוֹד
 שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מִלָּא שְׁבַע זֹאת וְנִתְנָה
 לָךְ גַּם אֶת זֹאת. מִלָּא שְׁבַע זֹאת - זו
 שְׂכִינְתָּה עֲלִיוְנָה, (מִלָּא שְׁבַע ה' מִלָּא י"ה), שְׁנַאָמַר
 כּוּ כִי יָד עַל פִּ"ס י"ה, וְנִתְנָה לָךְ גַּם אֶת
 זֹאת - זו שְׂכִינְתָּה תַתְּוֹנָה, ה' זְעִירָה,

סוּפָה חֲבוּרָא דְתַרְוֵיהוּ בְּגוּנָא דָּא יֵאֵהֳדוּנָה"י, בְּגִין
 דְּאִיהִי כְּלָה דִּילֵיהּ, וְאִיהִי בֵּית שֶׁבַע כְּלָלָא דְשֶׁבַע
 יָמֵי סוּפָה, וְכֵד נְטִלָא מֵאִמָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי שְׂמִיחַת
 תּוֹרָה שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה, וְאִיהִי חוּפָה דִּילֵיהּ,
 אֶתְקַרֵּיאת שְׂמִינֵי חַג עֶצְרַת.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְשְׂמִיחַת תּוֹרָה שְׁוִיין (נ"א שְׂרִיא)
 עֶטְרָה בְּרִישׁ כָּל צְדִיק לְעִילָא, כְּמָה
 דְּאֵתְ אָמַר (שִׁיר ג יא) בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לֹו אָמוּ, בְּיוֹם
 חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ, בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ דָּא
 שְׂכִינְתָּא תִּתָּאָה, וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא
 עֲלָאָה, וְהָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאֶתְעֶטְרָא בְּכִלָּא (נ"א
 כְּלָהוּ) בְּעֶטְרָא עַל רִישֵׁיהוּ (דף נו ע"ב) בְּיוֹמָא דְשְׂמִיחַת
 תּוֹרָה. וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר
 כַּפּוֹת תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג מ), אֶתְרוּג אִיהִי שְׂכִינְתָּא
 תִּתָּאָה, וְדַמְיָא לְלֵבָא דְּאִיהוּ לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ

לשון הקודש

(שׁוּרָה) עֶטְרָה בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל כָּל צְדִיק
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לֹו
 אָמוּ בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ. בְּיוֹם
 חֲתוּנָתוֹ זֶה שְׂכִינָה תִּתְחַנֵּן, וּבְיוֹם שְׂמִיחַת
 לְבוֹ זֶה שְׂכִינָה הַעֲלִינָה, וְכֵן צְרִיכִים
 יִשְׂרָאֵל לְהִתְעַטֵּר בְּכֹל (כָּלִם) בְּעֶטְרָה עַל
 רֵאשֵׁם בְּיוֹם שֶׁל שְׂמִיחַת תּוֹרָה. וְלִקְחֶתֶם
 לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת

הַשְּׂמוּת, סוּפָה חֲבוּרָא שֶׁל שְׂנֵיחָם כְּמוֹ זֶה:
 יֵאֵהֳדוּנָה"י, מְשׁוּם שֶׁהִיא הַכְּלָה שְׁלֹו,
 וְהִיא בֵּית שֶׁבַע, הַכְּלָל שֶׁל שֶׁבַע יָמֵי סָפָה,
 וּכְשֶׁנּוֹטְלַת מִהָאֵם הַעֲלִינָה, שֶׁהִיא
 שְׂמִיחַת תּוֹרָה, שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה,
 וְהִיא הַחֻפָּה שְׁלֹו, נִקְרָאת שְׂמִינֵי חַג
 עֶצְרַת.

בְּאֵתְוֹ זְמַן שֶׁל שְׂמִיחַת תּוֹרָה, שְׂמִינֵי

גבורה, ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג בידיא
 שמאלא וצריכא למחוי אתרוג דדמיא ללבא
 שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא דאתמר ביה
 (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למחוי שלימא עמיה,
 וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא, בן צריך דלא
 יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא (שיר ד ז) כלך יפה
 רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא משופחת
 יתיר, כדיוקנא דהות אסתר ירקרקת, דאתמר בה
 (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית
ליה תלת הדסין, לאשתכללא
בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין
שפון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב
מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברבאן

לשון הקודש

רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירקה, היא
 יותר משפחת, כדמות שהיתה אסתר
 ירקרקת, שנאמר בה ותלבש אסתר
 מלכות.

ונקראת הדסה על שם הדס, ולהדס יש
שלושה הדסים, להתתקן בשלשת
האבות, ונקראת ערבה מהצד של שתי
השפתיים, שהם למודי יהו"ה, ונקראת
לולב מצד של ח"י העולמים, שהוא כולל

תמרים וכו', אתרוג היא שכינה
 תחתונה, ודומה ללב, שהוא לשמאל,
 שהוא גבורה, ומשום כך צריך אדם לטל
 אתרוג ביד שמאל, וצריך להיות אתרוג
 שדומה ללב, שלם בתיומת שלו, בגלל
 אותו שנאמר בו ויעקב איש תם, להיות
 שלם עמו, וכמו שאין פסול ביעקב
 שלמעלה, כך צריך שלא יהיה פסול
 באתרוג, לקיים את הפסוק כלך יפה

דְּצִלוּתָא, וְלִקְבִלֵיהוּ עֲבָדִין ח"י נְעֻנְעִין בְּלוּלָב
 בְּשִׁית סְטָרִין, תְּלַת לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא, שִׁית סְטָרִין
 דְּכִלְיָן בְּגוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּלוּלָב
 עַל שְׁמִיּה אֲתִקְרִי ל"ו ל"ב.

וְאִינוּן נְעֻנְעִין ח"י ד' זְמַנִּין, דְּסִלְקִין ע"ב, וְאִינוּן
 ח"י נְעֻנְעִין בְּהוּדוּ לִיהו"ה תְּחִלָּה וְסוּף,
 ח"י בְּאִנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הָא ע"ב, וְאִינוּן
 תְּלִיין מִן ד' דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, וְצָדִיק בְּה אֲתִקְרִי
 ד' זְמַנִּין ח"י ח"י ח"י ח"י דְּסִלְקִין ע"ב, מְסִטָרָא
 דְּתֵלַת אֲבָהוּן, וְשְׁכִינְתָא דְאֲשֶׁת־תַּתְּפַת עֲמַהוּן, דְּאִינוּן
 ח"י (פְּרָקִין) בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְח"י בְּשְׂמַאלָא, וְח"י
 בְּגוּפָא לְגַבֵּי שְׂדָרָה, וְח"י בְּבְרִית מִילָה, וְאִינוּן ו'
 סְטָרִין תְּרִין דְּרוּעִין דְּמִלְכָא, וְתְרִין שׁוּקִין דְּמִלְכָא,
 דְּאִינוּן תְּרִי נְבִיאֵי קָשׁוּט, וְגוּפָא וּבְרִית הָא שִׁית,

 לשון הקודש

ושנים, והם תלויים מן דלת שהיא
 שכניה, וצדיק נקרא בה ד' פעמים ח"י
 ח"י ח"י ח"י ח"י שעולה שבעים ושנים, מהצד
 של שלשה אבות והשכינה שמשתתפת
 עמהם, שהם שמונה עשר (פרקים) בזרוע
 ימין, ושמונה עשר בשמאל, ושמונה
 עשר בגוף אל השדרה, ושמונה עשר
 בברית מילה, והם ו' צדדים. שתי זרועות
 המלה, ושתי שוקי המלה, שהם שני
 נביאי אמת, וגוף וברית - הרי שש.

שמונה עשרה ברכות של התפלה,
 וכנגדם עושים שמונה עשר נענועים
 בלולב בששה צדדים, שלשה לכל צד
 וצד, ששה צדדים שכלולים בגוף שהוא
 העמוד האמצעי, שלולב על שמו נקרא
 ל"ו ל"ב.

ואותם נענועים שמונה עשר ד' פעמים,
 שעולים שבעים ושנים, והם שמונה עשר
 בהודו ליהו"ה תחלה וסוף, שמונה עשר
 באנא יהו"ה הושיעה נא, הרי שבעים

ח"י נענועין לקבל ח"י חולין דשדרה מסטרא
דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דחיי, ומסטרא
דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקיא, וחדם לבינוניים, וערבה
לרשעים, ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט)
ומלכותו בכל משלה, אף על גב דאתמר בה (משלי
ג יח) עין חיים היא למחזיקים בה, איחי שלטא על
עין הדעת טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא
למלכא, (נ"א ומסטרין אליו לזמנין איחי נוקבא קריבא למלכא),
הדא הוא דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל
הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איחי רחיקא מיניה
מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש,
מסטרא דימינא איחי לא מקבלא טומאה, טוב
הוא ימינא, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה
מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ"א אל הקדש

לשון הקודש

בה, היא שולטת על עין הדעת טוב ורע,
מהצד שלו היא קרובה ללף. (ומהצדדים
האלו פעמים היא נקבה קרובה ללף) והו שכתוב
בזאת יבא אהרן אל הקדש, מצד הימין,
לפעמים היא רחוקה ממנו מצד השמאל,
ואל יבא בכל עת אל הקדש, מצד הימין
היא לא מקבלת טמאה. טוב הוא ימין,
אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרע

שמונה עשר נענועים בנגדם שמונה
עשרה חליות של השדרה מצד הגוף,
וכל זה מצד עין החיים, ומצד העין של
טוב ורע.
האתרוג הומה לצדיקים, וחדם
לבינוניים, וערבה לרשעים, והשכינה
נאמר בה ומלכותו בכל משלה, אף על
גב שנאמר בה עין חיים היא למחזיקים

אֵיחִי לָא מְקַבְּלָא טוּמְאַה, אֲבָל אַתְרָהּא טוֹב מְקַבְּלָא טוּמְאַה מֵרַע
 וּמַהְהוּא אַתְרֵי דְלִית לֵיהּ קְרִיבוֹ, וְתַמְנָן צְרִיךְ קוֹרְבָנָא
 לְקָרְבָא, וְקִטְרַת לְרַחֲקָא רוּחַ הַטּוּמְאַה מֵהָהוּא
 אַתְרֵי, וְלְקָרְבָא זְכוּתָא לְשִׁמְאַל גְּבִירְתָא, וְלְרַחֲקָא
 שְׂפַחַת מִתַּמְנָן, וּבְגִין דָּא כָּל שְׂמַחָן אֵית בֵּיהּ.

וְאַתְקַרֵי שְׂדֵרָה אַחֹר מִסְטָרָא דְסִיְהָרָא,
 וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַתְקַרֵי
 קָדָם, וְרִזָּא דְמַלְאָה אַחֹר וְקָדָם צְרַתְנִי (תהלים קלט ה),
 וּבְגִלוּתָא הֵשִׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב (איכה ב ג), מֵאִי
 אוֹיֵב דָּא סַמְא"ל, דְּכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים אֵינּוּן לְאַחֹר,
 וּבְגִין דָּלֵא יִסְתַּכְּלוּן בְּשִׁכְנֵתָא דְאֵיחִי לְמַעַרְב
 דְּאֵיהּוּ אַחֹר, שְׂוִי לָהּ בְּיַמֵּינָא, וּבְגִין דָּא אָסוּר
 לְצַלָּאָה לְמַעַרְב דְּאֵיהּוּ אַחֹר, בְּגִין דְּתַמְנָן אֱלֹהִים
 אַחֲרִים, וְתַמְנָן סַם הַמּוֹת שְׂבַתָא"י, וּבְגִין דְּהָתוּת

לשון הקודש

הַדְּבָר - אַחֹר וְקָדָם צְרַתְנִי, וּבְגִלוּתָא
 הֵשִׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב. מִי הָאוֹיֵב?
 זֶה סַמְא"ל, שְׂכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים הֵם
 לְאַחֹר, וּכְדִי שְׂלֵא יִסְתַּכְּלוּן בְּשִׁכְנֵתָא
 שְׂהִיא לְמַעַרְב, שְׂהוּא אַחֹר, שְׂם אוֹתָהּ
 בְּיַמִּין, וּמִשּׁוּם כֵּן אָסוּר לְהַתְּפַלֵּל
 לְמַעַרְב, שְׂהוּא אַחֹר, מִשּׁוּם שְׂשֵׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְשֵׁם סַם הַמּוֹת שְׂבַתָא"י,
 וּמִשּׁוּם שְׂהִיתָה בְּרַאשׁוֹנָה לְמַעַרְב וְחֻזְרָה

וּמוֹת, הוּא מְקוּם אֵין לוֹ קְרִבָּה (נ"א אֵל הַקֹּדֶשׁ
 הִיא לֹא מְקַבֶּלֶת טוּמְאַה, אֲבָל מְקוּמָה טוֹב מְקַבֶּל טוּמְאַה מֵרַע,
 וּמֵאוּתוֹ מְקוּם שְׂאִין לוֹ קְרִבָּה), וְשֵׁם צְרִיךְ קְרִבָּן
 לְהַקְרִיב, וְקִטְרַת לְהַרְחִיק רוּחַ הַטּוּמְאַה
 מֵאוּתוֹ מְקוּם, וְלְקָרְב זְכוּתָא לְשִׁמְאַל
 הַגְּבִירָה וְלְהַרְחִיק מִשְׂם הַשְּׂפַחַת, וּמִשּׁוּם
 זֶה כָּל הַשְּׂמוֹת יֵשׁ בֵּיהּ.
 וְנִקְרָאת הַשְּׂדֵרָה אַחֹר מֵצֵד הַלְּבָנָה,
 וּמֵצֵד הָעַמּוּד הָאַמְצְעִי נִקְרָאת קָדָם, וְסוּד

בְּקִדְמִיתָא לְמַעַרְב וְחִזְרַת לְיְמִינָא, שְׂאֵלִין עֲלָה
 אֱלֹהִים אַחֲרִים שְׂבִתָּאֵי אֵי שְׂבִתָּת, שְׂבִתָּאֵי אֲתוּן
 דִּילִיָּה אֵי שְׂבִתָּת.

וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁנְי לָהּ אֲתַר וּשְׂמָא וְעוֹבְדָא,
 וְדָא אִיהוּ שְׁנַי מְקוּם וְשְׁנַי הַשֵּׁם
 וְשְׁנַי מַעֲשָׂה, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע בֵּיהּ אוּיב
 דְּאִיהוּ סְמָא"ל, וְדָא אִיהוּ הַשֵּׁיב אַחֲזַר יְמִינֵנוּ וְכוּ',
 אִם זַכָּאן ^(דף טו ע"א) לְנִטְרָא שְׂבִתָּת, צְרִיךְ לְשַׁנְי לִיָּה
 מִיּוֹמִין דְּחוּלָא בְּלְבוּשֵׁין וּמִיכְלִין דְּאִינוּן עֲנַג שְׂבִתָּת,
 דְּאִם הָוָה רְגִיל לְמִיכַל תְּרֵי סְעוּדוֹת בְּיוֹמָא
 דְּחוּלָא, בְּשַׁבַּת אָכִיל תְּלַת, דְּכַתִּיב (שמות טז
 כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם, כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם
 לִיְהוֹ"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאוּהוּ בַשָּׂדֶה, וּבְכֹל צְרִיךְ
 לְמַעַבְד בְּשַׁבַּת תּוֹסַפֶּת, דְּאִם הָוָה רְגִיל לְמִיכַל
 בְּיוֹמָא דְּחוּלָא נִהְמָא וְחִמְרָא, יוֹסִיף בְּשַׁבַּת בְּשָׂרָא,
 דָּא תּוֹסַפֶּת שְׂבִתָּת.

לשון הקודש

זוכים לשמר שבת, צריך לשנותו מימות
 החל בלבושים ומאכלים שהם ענג
 שבת, שאם היה רגיל לאכול שתי
 סעודות ביום הל, בשבת אוכל שלש,
 שבתוב ויאמר משה אכלוהו היום כי
 שבת היום לה, היום לא תמצאוהו
 בשדה, ובכל צריך לעשות בשבת

לְיָמִין, שוֹאֲלִים עֲלֵיהּ אֱלֹהִים אַחֲרִים
 שְׂבִתָּאֵי, אֵי שְׂבִתָּת, שְׂבִתָּאֵי –
 הַאֲוִתִּיּוֹת שְׁלוֹ אֵי שְׂבִתָּת.

וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשַׁנְוֹת לָהּ מְקוּם וְשֵׁם
 וּמַעֲשָׂה, וְזֶה שְׁנַי מְקוּם וְשְׁנַי הַשֵּׁם וְשְׁנַי
 הַמַּעֲשָׂה, כְּדֵי שְׁלֹא יִכִּיר כּוּ הַאוּיִב שְׁהוּא
 סְמָא"ל, וְזֶה הַשֵּׁיב אַחֲזַר יְמִינֵנוּ וְכוּ'. אִם

שְׁנַי מַעֲשֵׂה, דְּאִם הָיָה רְגִיל לְמַעֲבַד עֹבְדָא
 בְּחֹל, לֹא יַעֲבִיד בְּשַׁבָּת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שם כ ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ', שְׁנַי הַשֵּׁם לְכָל יוֹמָא
 קֶאֱרִי לִיה מַעֲשֵׂה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל מו א) שֵׁשֶׁת
 יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קֶאֱרִי לִיה שַׁבָּת,
 דְּאִיהוּ הַשַּׁבָּת מַעֲשֵׂה, בִּיטוּלָא דְעֹבְדָא, שְׁנַי
 מְקוּם, אִם הוּא רְגִיל לְאוּקְדָא נֹרָא בְּחֹלָא, דִּישְׁנַי
 וְלֹא יוֹקִיד לִיה בְּשַׁבָּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם לה ג)
 לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

וְעוֹד אֵית שְׁנַי, דְּצָרִיךְ לְשָׁנוֹת מַעֲבָדָא
 לְמַטְרוֹנִיתָא, דְּלֹא יְהוֹן שְׁוִין, דְּמַטְרוֹנִיתָא
 אִיהִי מְקוּמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צָרִיךְ לְשָׁנוֹת
 לְמַלְכָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב ט) וַיִּשְׁנֶה וְאֵת
 נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, דְּאַשְׁתַּנִּי יוֹמָא דְשַׁבָּתָא

לשון הקודש

מְקוּם – אִם הוּא רְגִיל לְהַבְעִיר אֵשׁ בְּחֹל,
 שְׁיִשְׁנֶה וְלֹא יַבְעִיר אוֹתָהּ בְּשַׁבָּת, זְהוּ
 שְׁכָתוּב לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

וְעוֹד יֵשׁ שְׁנַי, שְׁצָרִיךְ לְשָׁנוֹת מַעֲבָד
 לְגַבִּירָה, שְׁלֹא יְהִי שְׁוִים, שְׁגַבִּירָה הִיא
 מְקוּמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ
 לְשָׁנוֹת לְמַלְכָּא. זְהוּ שְׁכָתוּב וַיִּשְׁנֶה וְאֵת
 נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁמַשְׁתַּנֶּה יוֹם
 הַשַּׁבָּת מִיּוֹם שֶׁל חֹל שְׁשׁוּלֵט בּוֹ הָעֶבֶד

תּוֹסַפָּת, שְׁאִם הָיָה רְגִיל לְאַכֵּל בְּיוֹם חֹל
 לֶחֶם וַיִּין, יוֹסִיף בְּשַׁבָּת בְּשָׂר, זוֹ תּוֹסַפָּת
 שַׁבָּת.

שְׁנַי מַעֲשֵׂה – שְׁאִם הָיָה רְגִיל לַעֲשׂוֹת
 מַעֲשֵׂה בְּחֹל, לֹא יַעֲשֵׂה בְּשַׁבָּת, זְהוּ
 שְׁכָתוּב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ'. שְׁנַי
 הַשֵּׁם – לְכָל יוֹם קוּרָא לוֹ מַעֲשֵׂה, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי הוּא קוּרָא לוֹ שַׁבָּת, שְׁהוּא
 הַשַּׁבָּת מַעֲשֵׂה, בְּטוּל הַמַּעֲשֵׂה. שְׁנַי

מיומא דחול דשלתא ביה עבדא דמלכא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום
 דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא
 בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא
 עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה
 קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא
 ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא
 לסם המנות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול
 שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם
 ישראל הוו מקיימין שבת אחת כהלכתה (נ"א שתי
 שבתות כהלכתן), מיך הוו נגאלין.

וכך צריך לשנויי בגר דלוק, ובמטה מוצעת,
 ובפתורא, כגונא דא אם הוה רגיל ביומי
 דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסוף בשבת
 תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא המוציא על

לשון הקודש

של המלך.

המנות חללה, ולבעלה שהוא אל אחר
 חלול שבת, (אין להם רשות להתקרב), ומשום זה
 אמרו הקדמונים, אם ישראל היו מקיימים
 שבת אחת כהלכתה (שתי שבתות כהלכתן), מיך
 היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בגר דולק ובמטה
 מצעת ובשלחן, כמו זה: אם היה רגיל
 בימי החל להדליק נר עם פתילה אחת,

ועוד משבותיכם, מושב של אדם הוא
 המקום שלו. ועוד שנוי מקום - לתקן את
 הבית בשבת תוספת מבחול. ועוד שנוי
 מעשה - אם הוא עצוב בחל, שיהיה
 שמח בשבת, ואם יש לו קטטה בחל עם
 אדם או עם אשתו, שיהיה לו שלום עמה
 בשבת, וכוזה אין רשות לקרב לסם

נִהְיָא חֲדָא, בְּשַׁבַּת יוֹסֵף תְּנִינָא, דְּאֵינוּן כְּגוּוּנָא
 דְּלָחַם מִשְׁנָה, מִטָּה הָא אֶתְמַר דְּאֵם תָּוָה רְגִיל
 לְשִׁמְשׁ בְּיוֹמָא דְּחולָא בְּקַטְמָה עִם אֶתְתִּיה
 וּבְכַרְוּדָא, לָא יוֹדוּג לְאֶתְתִּיה בְּשַׁבְתָּא אֶלָּא
 בְּשַׁלְמָא, וּבְגִין דָּא תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים עוֹנְתָן מְלִיל
 שַׁבַּת לְלִיל שַׁבַּת, וְצָרִיךְ לְשַׁנוּי שַׁבַּת מִיוֹמָא
 דְּחולָא בְּכַלָּא, וְאֵם אִית לֹון שַׁלְמָא בְּכַל שִׁית יוֹמִין
 דְּחולָא, יַעֲבִדוּן תּוֹסַפֶּת בְּשַׁבְתָּא בְּפִיּוֹסָא דָּא לְדָא
 בְּרַחֲמוֹ סְנִי, כְּגוּוּנָא דְּלְעִילָא, דְּאֶתְמַר לְגַבִּי
 שְׂכִינְתָּא (שיר ה ב) פִּתְחֵי לִי אַחֲוֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי
 תַּמְתִּי, בְּתוֹסַפֶּת מְלִין דְּפִיּוֹסָא, כְּגוּוּנָא דָּא צָרִיךְ בַּר
 נִשׁ לְפִיּוֹסָא לְאֶתְתִּיה בְּשַׁבַּת בְּתוֹסַפֶּת מְלִין
 דְּפִיּוֹסָא.

וּבְזַמְנָא דְּאֵלֵהִים אַחֲרִים חֲזִיין בְּשַׁבַּת שְׁנוּיָא
 בְּכַלָּא, לִית לֹון רִשׁוֹ לְקַרְבָּא, חֲדָא הוּא

לשון הקודש

מיום חל בכל, ואם יש להם שלום בכל
 ששת ימות החל, יעשו תוספת בשבת
 בפיוס זה לזו באהבה רבה, כמו
 שלמעלה, שנאמר לשכינה פתחי לי
 אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת
 דברי פיוס, כמו זה צריך אדם לפיוס את
 אשתו בשבת בתוספת דברי פיוס.
 ובזמן שאלהים אחרים רואים בשבת

יוסף בשבת שניה. ובשלחן, אם רגיל
 לקרף המוציא על לחם אחד, בשבת
 יוסף שני, שהם כמו שלחם משנה.
 מטה, הרי נאמר שאם היה רגיל לשמש
 ביום חל בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא
 יודוג עם אשתו בשבת אלא בשלום,
 ומשום זה תלמידי חכמים עונתן מליל
 שבת לליל שבת, וצריך לשנות שבת

דְּכַתִּיב (במדבר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמָת, בְּגִין דְּקִדְּשׁ הָיָא
 לְכֶם מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמָת, וּבְגִין דָּא אֲתֵמַר בְּקִרָא
 (ויקרא יט ג) אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְגוֹמַר, וּבְאֵלִין תּוֹסַפַת
 אֲתִקְרִיאַת שְׁכִינְתָא מוֹסַף שַׁבַת, וְכַד מְתַרְחֵקִין
 מִינָהּ כָּל דְּרַגְיִן דְּחוּל, וְלֹא אֵית רְשׁוּ נּוֹכְרָאָה
 בְּשַׁבַת, לְאַעְלָא בֵין קוּדְשָא בְּרִידָּהּ הוּא וּשְׁכִינְתִיהָ,
 אִיהִי אֲתִקְרִיאַת קְדוּשָׁה דִּילִיהָ, וְכַד מְבָרְכִין לָהּ
 בְּבִרְכַת מְזוֹנָא אֲתִקְרִיאַת בְּרָכָה דִּילִיהָ, וּבְתַרְוֵיהוּ
 אִיהִי יְחוּד דִּילִיהָ, כַּלָּה דִּילִיהָ, בְּתַהוּא זְמָנָא אִיהִי
 שַׁבַת שְׁקוּלָה כְּכֹל אֲוִרִיתָא.

וּשְׂרָגָא אִיהִי דִיוֹקְנָא דְּמִנְרָתָא, וְצָרִידָּהּ לְמַהֲוֵי
 לְיְמִינָא, וְעֵלָה אֲתֵמַר הָרוּצָה לְהַחֲכִים
 יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשַׁבַת צָרִידָּהּ לְמַהֲוֵי לְשִׁמְאָלָא,
 וְעֵלָה אֲתֵמַר הָרוּצָה לְהַעֲשִיר יְצִפִין, מִטָּה בֵין צַפּוֹן

לשון הקודש

אותה בברכת המזון, נקראת ברכה
 שלו, ובשניהם היא היחוד שלו, הפלה
 שלו. באותו הזמן, השבת היא שקולה
 לכל התורה.

וזהו צורת המנורה, וצריך להיות
 לימין, ועליה נאמר הרוצה להחכים
 ידרים, ושלחן השבת צריך להיות
 לשמאל, ועליו נאמר הרוצה להעשיר
 יצפין. המטה בין צפון לדרום, ושבת

שנוי בכל, אין להם רשות לקרב. והו
 שבתוב והזר הקרב יומת, משום שקדש
 היא לכם מחלליה מות יומת, ומשום זה
 נאמר בפתוב את שבתתי תשמרו
 וגומר, ובתוספות הללו נקראת השכינה
 מוסף שבת, וכשמתרחקים ממנה כל
 דרגות החל, ואין רשות זרה בשבת
 להכניס בין הקדוש ברוד הוא ושכינתו,
 היא נקראת הקדשה שלו, וכשמברכים

לְדָרוֹם, וְשַׁבַּת אִיהוּ אֹת בְּרִית מִיָּלָה, אֹת דְּתַפְלִין,
 מֵאֵן דְּמַחְלִל דָּא בְּאֵלוּ מְחַלֵּל דָּא, תַּפְלִין דִּירִישָׁא
 לְקַבֵּל זְכוּר, תַּפְלִין דִּיד לְקַבֵּל שְׁמוֹר, מָה רְשׁוּת
 חֲרָבִים אִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת, אוֹף חָבִי אֹת בְּרִית אִיהִי
 חֲלוּל דִּילִיָּה זוּנָה, וְדָא רְשׁוּ נִוְכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא
 דַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה דְלָא ^(דף נ"ב ע"ב) אֲשַׁתְּבַח בְּשַׁבַּת,
 וּבְגִין דָּא שַׁבַּת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוֹרֵייתָא כְּלָה.

וְכֵן שְׁכִינְתָא תַתָּא אֲתַקְרִיאַת שׁוֹפֵר, מְסַטְרָא
 דְּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוֹפֵר גְּדוּל, תַּקַּע
 בְּשׁוֹפֵר גְּדוּל לְחִירוּתֵנּוּ, תַּקַּע שׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן
 תַּקִּיעָה דְוַדָּאי שְׁכִינְתָא תַתָּא אִיהִי תַקִּיעָה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַטְרָא דִימִינָא, וְאֲתַקְרִיאַת
 שְׁבָרִים דִּילִיָּה מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, וְאֲתַקְרִיאַת
 תְּרוּעָה דִילִיָּה מְסַטְרָא דַעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ
 דַּעַת, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר ^(תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעִי

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְכֵן שְׁכִינָה תַחַתוּנָה נִקְרָאת שׁוֹפֵר מְצַד
 הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא שׁוֹפֵר גְּדוּל,
 תַּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוּל לְחִירוּתֵנּוּ, תַּקַּע שׁוֹפֵר
 שְׁהוּא לְשׁוֹן תַּקִּיעָה, שְׁוַדָּאי שְׁכִינָה
 תַחַתוּנָה הִיא תַקִּיעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא מְצַד הַיְמִינִי, וְנִקְרָאת שְׁבָרִים שֶׁל
 מְצַד הַשְּׂמַאל, וְנִקְרָאת תְּרוּעָה שֶׁל מְצַד

הִיא אֹת בְּרִית מִיָּלָה, אֹת הַתַּפְלִין, מִי
 שְׁמַחְלֵל אֵת זֶה בְּאֵלוּ מְחַלֵּל אֵת זֶה.
 תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ כְּנֶגֶד זְכוּר, תַּפְלִין שֶׁל
 יָד כְּנֶגֶד שְׁמוֹר, מָה רְשׁוּת חֲרָבִים הוּא
 חֲלוּל שַׁבַּת, אִף כִּי אֹת בְּרִית הִיא חֲלוּל
 שְׁלוֹ זוּנָה, וְזוֹ רְשׁוּת נְכַרְיָה, אִין מְצוֹת
 עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה שְׁלֹא נִמְצְאוּת בְּשַׁבַּת,
 וּמִשּׁוֹם זֶה, הַשַּׁבַּת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל

תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (משלי ג כ) בְּדַעַתּוֹ
 תְּהוּמוֹת נִבְקְעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלְאוּ (שם כד ד), אִיהִי
 שׁוֹפֵר, וְקוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא
 דְּהִיא סְלֵקָא לְגַבִּיהּ בְּתַלְתָּ קַטְרִין אֵלִין, אִתְּמַר בֵּיהּ
 (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ
 בְּתַקִּיעָה, וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַד אִתְּקַשְׁטַת קְדָמִיהּ
 בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְּאֵינּוּן לְבוּשֵׁי כַּפָּרָה,
 אִתְּקַרִּיאַת צִיץ דִּילִיהּ, מְצַנְפַת דִּילִיהּ, אַבְנֵט דִּילִיהּ,
 אִיהִי כְּלִילָא מְאַרְבַּע בְּגָדֵי לָבָן מְסֻטָּרָא דִּימִינָא,
 וּמְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב מְסֻטָּרָא דְשְׂמַאלָא, בְּהַהוּא זִמְנָא
 דְּאִתְּקַשְׁטַת בְּאֵלִין לְבוּשֵׁין דְּכַפָּרָה אִתְּמַר בָּהּ (אסתר
 ה א) וְתַלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וּבְהוֹן עָאֵלַת לְפָנֵי
 וְלְפָנִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַתַּעֲמוּד בַּחֲצַר בֵּית

לשון הקודש

וְהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים, וּכְשִׁמְתַקְשְׁטַת
 לְפָנֵי בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, שְׁהִם לְבוּשֵׁי
 כַּפָּרָה, הִיא נִקְרֵאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנְפַת
 שְׁלוֹ, הַאֲבֵנֵט שְׁלוֹ. הִיא כְּלוּלָה מְאַרְבַּעַה
 בְּגָדֵי לָבָן מְצַד הַיְמִינִי, וּמְאַרְבַּעַה בְּגָדֵי
 זָהָב מְצַד הַשְּׂמַאלִי. בְּאוֹתוֹ זִמְנָן
 שְׁמִתַקְשְׁטַת בְּלְבוּשֵׁים הִלְלוּ שֶׁל כַּפָּרָה,
 נְאֻמַר בָּהּ וְתַלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וּבְהֵם
 נִכְנָסַת לְפָנֵי וְלְפָנִים. זְהוּ שְׁכַתוּב וַתַּעֲמוּד

הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁהוּא דַעַת, וּמְשׁוּם זֶה
 נְאֻמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי
 בְּדַעַת, שְׁנֵאמַר בּוּ בְּדַעַתּוֹ תְהוּמוֹת
 נִבְקְעוּ. וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלְאוּ, הִיא
 שׁוֹפֵר, וְהַקְדוּשׁ בְּרִידָה הוּא קוֹל
 הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָן שְׁהִיא עוֹלָה אֵלָיו בְּשִׁלְשֵׁת
 הַקְשָׁרִים הִלְלוּ, נְאֻמַר בּוּ וַיְהִי קוֹל
 הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָה,
 וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבַחֹן נְשֹׂאָה חֵן בְּעֵינָיו, וְרָזָא
 דְּמַלְכָּה וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרוֹ בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּמִיד
 אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֵל תֵּאֲחֶר (דניאל ט ט).

פּוֹרִים אֶת־קְרִיאת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, דַּעֲתִידִין
 לְאֶת־עֲנָנָא בֵּיהּ, וְלִשְׁנוּיֵי לִיָּה מֵעֲנוּי לְעֲנָנָא,
 וּמָה דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא אָסוּר בֵּיהּ נְעִילַת הַסַּנְדֵּל,
 בְּהֵוָה זְמַנָּא אֶתְמַר בָּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ
 בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, וְעֲנוּנָא וְחֶדְוָה וְכַמְּה וְכַמֵּין
 מְזוּמְנִין לְגַבְהָ, וְדָא יְהֵא בְּזְמַנָּא דְּפּוֹרְקָנָא בַּעֲנָלָא.

וּמָאן גַּרְם עֲנוּי לְשְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא, אֶלָּא רָזָא
 דְּמַלְכָּה וּבְכֵן אָבָא אֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כִדַּת
 (אסתר ד טז), בְּגִין דַּעֲאֲלַת בְּלָא בַּעֲלָהּ, דְּאֶתְמַר
 בֵּיהּ (דברים לג) מִיִּמִּינוּ אִישׁ דָּת לְמוֹ, דְּבִטְלוּ בָּהּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבְהֵם
 נְשֹׂאָה חֵן בְּעֵינָיו, וְסוּד הַדְּבָר –
 וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרוֹ בְּרִית עוֹלָם, וּמִיד אֲדֹנָי
 שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
 וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֶר.

פּוֹרִים נִקְרְאת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים,
 שְׁעֵתִידִים לְהִתְעַנֵּג בּוֹ, וְלִשְׁנוֹת אוֹתוֹ
 מֵעֲנוּי לְעֲנָנָא, וּמָה שְׁהִיא שְׁכִינָה אָסוּר בּוֹ

נְעִילַת הַסַּנְדֵּל, בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בָּהּ מַה
 יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, וְעֲנָנָא
 וְשִׁמְחָה, וְכַמְּה טוֹבוֹת מְזוּמְנוֹת אֵלֶיהָ, וְזֵה
 יְהִיָּה בְּזְמַן הַנְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה.

וּמִי גַרְם עֲנוּי לְשְׁכִינָה בְּגָלוּתָא? אֶלָּא סוּד
 הַדְּבָר, וּבְכֵן אָבָא אֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא
 כִדַּת, מְשׁוּם שְׁנַכְנַסַת בְּלִי בַּעֲלָהּ,
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ מִיִּמִּינוּ אִישׁ דָּת לְמוֹ, שְׁבִטְלוּ

אזרייתא, ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני, הדא
 הוא דכתיב (אסתר ד טז) וכאשר אבדתי אבדתי, ועם
 כל דא אף על גב דעאלת בלא בעלה דאיהו דברי
 תורה, עם כל דא עאלת באבתן, דאינון שלשת
 ימים לילה ויום דאתענת פהון, ואינון סהדין
 דעולימתא עאלת ביה למלכא, הדא הוא
 דכתיב (שם ב יג) ובזה הנערה באה אל המלך, נערה
 ודאי באה אל המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה,
 וכמה דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי
 נמי בפקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב
 ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסהדין עלה
 דלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא
 ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל יהו"ה
 אלהינו יהו"ה אחר, שמ"ע אחר, ש"ם א"ח ע"ד,
 א"ח נטיר לה, בגין דאח לצרה יולד (משלי יז

לשון הקודש

באה אל המלך, שאיש לא ידעה אלא
 בעלה, וכמו שפערב היא באה נערה
 בתולה ודאי, כך גם בפקר היא שבה
 נערה בתולה ודאי, ובה ערב ובקר
 פעמים קורין לישראל בעלה, ומעידים
 עליה שלא החליפה אותו היא ובניה
 באחר, ומשום זה ישראל אומרים בכל
 יום שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה

בה תורה, וזה גרם אבדן של בית ראשון
 ושני, והו שפתיב וכאשר אבדתי
 אבדתי. ועם כל זה, אף על גב שנכנסה
 בלי בעלה, שהוא דברי תורה, עם כל זה
 נכנסה עם האבות, שהם שלשת ימים
 לילה ויום שהתענתה בהם, והם עדים
 שהעלמה נכנסה עמו למלך. והו שפתיב
 ובזה הנערה באה אל המלך, נערה ודאי

(יז). וְעַלֶּיָּה אֶתְמַר (תהלים לב ז) אֶתָּה סֵתֶר לִי, בָּרוּךְ אַתָּה
בְּבוֹאֶךָ (דברים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ (בראשית מט
כח), בְּגִין דְּבִיה יְהוּ"ה וּבִיה ד', בִּיה אִיְהִי נְטִירָא.

וְעַלֶּיָּה אֶתְמַר (אסתר ב ז) וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּפָה, הוּא
אוּמָן דִּילָה וְאִיְהִי אִמּוּנָה דִּילֵיה, וְדָא
אִיהוּ דְאֶתְמַר (שם כ) פֶּאֶשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֲתוּ, וְלֹא
נִגַּע בָּהּ נּוּכְרָאָה דְאִיהוּ אַחֲשׁוּרוֹ"שׁ, בְּגִין דְּאֵח עָמָה
וְדָאִי, וְאִיהוּ סֵתִיר לָהּ מֵיְהִי, בְּמֵאִי סֵתִיר לָהּ מֵיְהִי
בְּנִקּוּדָה דְאִיְהִי קוּצָא דְאֵת ד' מִן אַחַד, א"ח נְטִיר
ד', וְלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבְהָ אַחַר, הֶדְא הוּא
דְכֵתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר
לֹא אֶתֵּן, וְהֵאִי נִקּוּדָה אִיְהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָה
אֲשַׁתְּלִים א"ח לְעֶשֶׂר, וּבָה אֶתְעַבֵּיד י', וּמֵאֵן
דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִילָה גְרִים לְאַסְתִּלְקָא מֵיְהִי (דף נח

לשון הקודש

שָׂאָה עָמָה וְדָאִי, וְהוּא הַסֵּתִיר אוֹתָהּ
מִמֵּנָה. בְּמָה הַסֵּתִיר אוֹתָהּ מִמֵּנָה? בְּנִקּוּדָה
שֶׁהִיא הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' מִן אַחַד, א"ח
שׁוֹמֵר ד' שְׂלֵא יִקְרַב אַחַר אֵלֶיהָ. זֶהוּ
שֶׁכֶּתוּב אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי
לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, וְהַנִּקּוּדָה הַזֶּה הִיא אוֹת
בְּרִית, שֶׁבָּה נִשְׁתַּלֵּם א"ח לְעֶשֶׂר, וּבָה
נַעֲשֶׂה י', וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּבְרִית מִילָה,
גֹּרֵם שֶׁתִּסְתַּלַּק מִמֵּנָה שְׂכִינָה, שֶׁהִיא

אַחַד, שְׁמִ"ע אַחַד, ש"ם א"ח ע"ד, א"ח
שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, מִשׁוּם שָׂאָה לְעֶרְה וְיִלְד,
וְעַלֶּיּוּ נֶאֱמַר אַתָּה סֵתֶר לִי, בָּרוּךְ אַתָּה
בְּבוֹאֶךָ, יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ, מִשׁוּם
שֶׁבוּ יְהוּ"ה וְבוּ ד', בּוּ הִיא שְׁמוּרָה.

וְעַלֶּיּוּ נֶאֱמַר וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּפָה, הוּא
אוּמָן שְׂלָה וְהִיא אִמּוּנָה שְׁלוּ, וְזֶהוּ
שֶׁנֶּאֱמַר פֶּאֶשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֲתוּ, וְלֹא
נִגַּע בָּהּ הַנְּכַרִּי שֶׁהוּא אַחֲשׁוּרוֹ"שׁ, מִשׁוּם

שְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יְחִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (א"ע)
 וְשְׁלִיט עֲלֵיהּ ש"ד דְּאִיהוּ אַחַר.

וְדַאי י' דְשַׁדִּי, אִיהִי קוּצָא מִן ד' דְאַחַד, וְאִם
 מְשַׁקֵּר אַעֲבַר קוּצָא מִן ד' מִן אַחַד
 וְאַשְׁתָּאֵר אַחַר, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (שמות לד יד) לֹא
 תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחַר וְגוֹמַר, וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְשְׁלִטָּא
 עַל בַּר נֶשׁ שַׁד דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, אִיהוּ מְשַׁתְּעֵבֵד
 בֵּיהּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחֻזְבָּא דָּא גַרְם לְיִשְׂרָאֵל
 לְאַשְׁתְּעֵבְדָּא בְּהוּן אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמָאן דְנָטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אַתְר דְּאִיהִי, בֵּין
 בְּבְרִית מִלָּה, בֵּין בְּשַׁבַּת וְיִמִּין טַבִּין,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֵיהּ בְּגִינָה בְּכָל אַתְר,
 וּמְכַסֵּי עֲלוּי מְשַׁנְאָוִי, בְּגוּזָא דְמֹשֶׁה דְאַתְמַר בֵּיהּ
 (תהלים צא א) בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוּנָן, וּבְגוּזָא דְאַסְתֵּר דְסֶתִיר
 לָהּ מֵאַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּאִיהוּ עָרַל וְטָמֵא, וְשׁוּי בְּאַתְרֵיהּ

לשון הקודש

הַיְחוד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹלֵט
 עָלָיו ש"ד שֶׁהוּא אַחַר.
 וְדַאי י' שֶׁל שַׁדִּי, הוּא קוּץ מִן ד' שֶׁל
 אַחַד, וְאִם מְשַׁקֵּר, הַעֲבִיר קוּץ מִן ד' מִן
 אַחַד וְנִשְׁאַר אַחַר, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר
 הַכַּתוּב לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחַר וְגוֹמַר,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁשׁוֹלֵט עַל אָדָם שַׁד הוּא
 אֵל אַחַר, הוּא מְשַׁתְּעֵבֵד בּוֹ בְּכָל מִינֵי
 עֲנוּיִים, וְחֻזְבָּא זֶה גַרְם לְיִשְׂרָאֵל
 שֶׁיִּשְׁתְּעֵבְדוּ בְּהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם.
 וְיָמֵי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית בְּכָל מְקוֹם
 שֶׁהוּא, בֵּין בְּבְרִית מִלָּה בֵּין בְּשַׁבַּת
 וְיָמִים טוֹבִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
 אוֹתוֹ בְּגִלְגָּלָה בְּכָל מְקוֹם, וּמְכַסֶּה עָלָיו
 מְשׁוּנְאָוִי, כְּמוֹ שֶׁמֹּשֶׁה נֹאמַר בּוֹ בְּצֵל
 שַׁד"י יִתְלוּנָן, וְכְמוֹ שֶׁאַסְתֵּר שֶׁהִסְתִּיר

שְׁנִית (נ"א שְׁדִית) בְּדִיּוֹקְנָא דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכִתְיָב
 (אסתר ב יג) כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמַר, בְּעֶרְבַּי הוּא בָּאָה
 וּבְבִקְרָהּ הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי, וְאִיהוּ נָטִיר
 לָהּ מִהֶמֶן הָרָשָׁע, הָדָא הוּא דְכִתְיָב (תהלים לב ז) מִצַּר
 תִּצְרַנִּי, דְּאִיהוּ צַר וְאוֹיֵב.

וּבְגִין הַאי קִנְיָא דְכִסִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹת
 דִּילִיָּה עַל אֶסְתֵּר, דְּאִיהוּ קְדוּשָׁה דִּילִיָּה,
 דְּלֹא אִיהוּ קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה, אֶתְלַבְּשׁוּ עֲשָׂרָה
 כְּתָרִין תְּתַאֲוִן בְּעֲשָׂרָה בְּנִין דְּהֶמֶן, דְּתַמְּן אֵל אַחַר,
 דְּהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף אֶשְׁקוּל וְגוֹמַר
 (אסתר ג ט), וְכֹלָא לְנִטְלָא נִקְמָא מֵאֶסְתֵּר וְאוּמָתָהּ,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם ה א) וְתִלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מָסַר לוֹן בִּידְהָא וּבִידְא דְּאוּמָתָהּ, וְתִלוּ
 אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ (שם ט כה), וְאִיהוּ עֶבֶד עֵץ

לשון הקודש

תְּקַדְּשָׁה שְׁלוֹ, שְׁאִין תְּקַדְּשָׁה פְּחוּת
 מֵעֲשָׂרָה, הִתְלַבְּשׁוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים
 תַּחְתּוֹנִים בְּעֲשָׂרָה בְּנִים שֶׁל הֶמֶן, שְׁשָׁם
 אֵל אַחַר, שְׁהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
 כֶּסֶף אֶשְׁקוּל וְגוֹמַר, וְהַכֵּל לִפְלֵל נִקְמָה
 מֵאֶסְתֵּר וְאוּמָתָהּ, שְׁנִיָּא אָמַר בָּהּ וְתִלְבַּשׁ
 אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וְהִקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא מָסַר
 אוֹתָם בִּידְוֵי וּבִידְ אֶמְתָּהּ, וְתִלוּ אוֹתוֹ וְאֵת
 בְּנָיו עַל הָעֵץ, וְהוּא עֲשָׂה עֵץ גְּבוּהָ

אוֹתָהּ מֵאֶחְשָׁרוּשׁ שֶׁהוּא עָרַל וְטָמֵא,
 וְשָׁם בְּמִקְוֵה שְׁנִית (שְׁדִית) בְּדַמּוֹת שְׁלֵה.
 זֶהוּ שְׁכֵתוֹב כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמַר,
 בְּעֶרְבַּי הִיא בָּאָה וּבְבִקְרָהּ הִיא שָׁבָה אֶל
 בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי, וְהוּא שְׁמַר אוֹתָהּ מִהֶמֶן
 הָרָשָׁע. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב מִצַּר תִּצְרַנִּי, שֶׁהוּא
 צַר וְאוֹיֵב.

וּמִשּׁוּם הַקִּנְיָא הוּוּ שְׁכֵסָה הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא בְּאוֹת שְׁלוֹ עַל אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא

גְבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא נְטִיל
 נֹקְמָא מִיָּה וּמִפְּנֵי בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה, דְּמַחֲתַת
 לְמַצְרָאֵי חֲמִשִּׁים מַפּוֹת.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אֲתִקְרִיאַת צְדָקָה, וְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ
 הוּא בְּעַל צְדָקָה, וּבְגִלּוֹתָא אִיהִי עֲנִיָּה,
 וּבְנֵהָא עֲנִיִּים, וְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכִיכּוֹל אִיהוּ עָנִי
 כַּד אִיהוּ בַר מֵאַתְרֵיהּ, וּבְגִינָה אֲתִמַּר (ישעיה לג ז) הֵן
 אֲרֵאֲלֶם צָעְקוּ חוֹצֵה וְכו', וּבְאֵן אֲתֵר אִיהוּ עָנִי
 וְאִיהִי עֲנִיָּה בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְגִין דְּחָאבוּ בֵּיה
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אִיהוּ נָהַר יִתְרַב וְיִבֵּשׁ (איוב יד יא) בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, וּשְׁכִינְתָא אִיהִי בֵּיה חֲרָבָה וְיִבֵּשָׁה,
 בְּגִין דְּאִינוּן גְּרָמֵי דִּיתְכַּנְשׁוֹן מִיָּה מִיָּן עֲלָאִין,
 וּשְׁכִינְתָא אֲשֶׁתְּאַרְת יִבֵּשָׁה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית
 א ט) יָקוּן הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד
 וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה.

לשון הקודש

מְקוֹם הוּא עָנִי וְהִיא עֲנִיָּה? בְּצַדִּיק שְׁהוּא
 בְּרִית, וּמְשׁוֹם שְׁחֲטָאוּ בּוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 הִנָּהֵר הוּא יִתְרַב וְיִבֵּשׁ בְּבֵית רֵאשׁוֹן
 וְשֵׁנִי, וְהַשְׁכִּינָה בּוּ הִיא חֲרָבָה וְיִבֵּשָׁה,
 מְשׁוֹם שְׁחֵן גְּרָמוּ שְׁיִתְכַּנְסוּ מִפְּנֵי הַמַּיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַשְׁכִּינָה נִשְׁאַרְת יִבֵּשָׁה. זְהוּ
 שְׁפָתוֹב יָקוּן הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה.

חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְטִיל
 מִפְּנֵי נֹקְמָה וּמִפְּנֵי בְּשִׁכְנֵה הָעֲלִיּוֹנָה
 שְׁהִכְתָּה אֶת הַמַּצְרִים חֲמִשִּׁים מַפּוֹת.
 וְעוֹד, שְׁכִינָה נִקְרְאֵת צְדָקָה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעַל צְדָקָה, וּבְגִלּוֹת הִיא עֲנִיָּה
 וּבְנֵיהָ עֲנִיִּים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכִיכּוֹל
 הוּא עָנִי, בְּשְׁהוּא מְחוּזָן לְמְקוֹמוֹ, וּבְגִלְלָה
 נִאֲמַר הֵן אֲרֵאֲלֶם צָעְקוּ חוֹצֵה וְכו', וּבְאִיזָה

וְכָל מָאן דְּעָבִיד צְדָקָה בְּמִסְכְּנָא גָּרִים הֵהוּא נְהָר
דִּיתְמַשְׁדָּ מַעְדָּן דִּיאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
לְהַשְׁקוּת אֶת הַגָּן דִּיאִיהִי ד' דִּלָּה מִסְכְּנָא, וְעָנִי אִיהוּ
יוֹם שַׁבָּת, וּמָאן דְּמִקְרִיִּים בָּהּ עֲנֵג שַׁבָּת גָּרִים
לְאַשְׁקָאָה הֵהִיא ד', וְהֵהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי וְאַתְקָרִי
נְהָר, וּמָאן דִּיאִית לִיה רְשׁוּ לְמַעְבֵּד עֲנֵג שַׁבָּת וְלֹא
עָבִיד, אֶתְהַפְּדִי לִיה עֲנֵג לְנֵנַע צְרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה
וּמְמוֹנִיה, וְכֵן עֲנִיָּה אִיהִי אֲזִרְיָתָא דְעַל פָּה וְדָאִי,
וְאִיהִי קַבְּלָה בְּד מְקַבְּלָא מְבַעַל צְדָקָה, דִּיאִיהוּ
אֲזִרְיָתָא דְבִכְתָּב, בְּד אֲזִלַּת לְגַפִּיָּה לְקַבְּלָה
אֶתְקָרִיאַת הֶלְכָּה, בְּד מְקַבְּלָא מִנִּיָּה אֶתְקָרִיאַת
קַבְּלָה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אִיהִי פְּלִיגַת מַה דִּי־הֲבִין לָהּ
לְעַבְדִּין דִּילָּה וְלִבְנִין וְלְעוֹלָמִין דִּילָּה, כְּמַה דְאַתְ
אָמַר (משלי לא טו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ,
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מֵהֵהוּא דְמְקַבְּלִין מִנִּיָּה.

לשון הקודש

צרעת, ומחריב ביתו וממונו, וכן ענייה
היא התורה בעל פה ודאי, והיא קבלה
בשם קבלת מבעל צדקה, שהיא תורה
שבכתב, כשהולכת אליו לקבלה
נקראת הלכה, בשם קבלת ממנו נקראת
קבלה, ובאותו זמן היא מחלקת מה
שנותנים לה לעבדים שלה ולבנים
ולעלמים שלה, כמו שנאמר ותתן טרף

וְכָל מִי שְׁעוּשָׂה צְדָקָה עִם הָעָנִי, גֹּרֵם
לְאוֹתוֹ נְהָר שִׁימְשֵׁד מַעְדָּן, שְׁהוּא הָאֵם
הָעֲלִיוֹנָה. לְהַשְׁקוּת אֶת הַגָּן, שְׁהִיא דְל"ת,
דִּלָּה עֲנִיָּה, וְעָנִי הוּא יוֹם שַׁבָּת, וּמִי
שְׁמִקְרִיִּים בָּהּ עֲנֵג שַׁבָּת, גֹּרֵם לְהַשְׁקוּת
אוֹתָהּ הַדְל"ת, וְאוֹתוֹ עָנִי מֵתְמַלֵּא וְנִקְרָא
נְהָר, וּמִי שֵׁינֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לַעֲשׂוֹת עֲנֵג
שַׁבָּת וְלֹא עוֹשֶׂה, מֵתְהַפְּדִי לוֹ עֲנֵג לְנֵנַע